

**PRÍHOVOR PREZIDENTA SR
pri príležitosti 101. výročia detských práv
a vyhodnotenia roka lepších vzťahov**

Bratislava, 20.11.2025

Vážený pán komisár,
pán minister,
vzácní hostia.

Je to opäť výnimočný deň. Už od skorého rána je môj program venovaný len mladým ľuďom, pretože je dnes Svetový deň detí a ja som mal možnosť už doobeda privítať v paláci šikovných mladých ľudí, s ktorými sme veľmi otvorene hovorili o tom, čo ich trápi, s čím žijú a čo by si predstavovali zlepšiť.

A dnes, po roku, opäť na tom istom mieste, by sme každý jeden z nás, ktorí sme tu boli, ale aj tí, ktorí sme tu neboli, ale vieme o tom, že rok 2025 sme prehlásili za rok lepších vzťahov, by si mali možno trochu spytovať osobne každý svoje svedomie, či sme aj naplnili niečo z toho, čo sme tu pred rokom sľúbili. Ja tiež som sa snažil byť lepším, mať vo svojom okolí lepšie vzťahy.

Možno som niekde urobil aj chybu, ale snažil som sa ísť v tých intenciách, o ktorých sme tu pred rokom hovorili. A verím, že mnohí z vás urobili veľké veci.

Ja chcem na úvod pogratulovať pánovi komisárovi a hlavne mladým ľuďom v jeho blízkosti, pretože už dávno som počas svojej politickej kariéry nevidel takú skupinu angažovaných, šikovných mladých ľudí.

Ja som vďačný za každé naše jedno stretnutie, za pozvania, ktoré sa mi dostalo – či do Častej-Papierničky na stretnutia alebo na iné podujatia, ktoré ste robili – pretože to boli pre mňa obohacujúce momenty a hlavne obrovská hrdosť, že na Slovensku vyrastajú mladí ľudia, ktorí napriek svojmu mladému veku, a tak ako my dospelí zvykneme ich trochu utláčať s tým, že povieme, že aj možno majú málo skúseností, vedia vám bez akýchkoľvek nánosov, úplne priamo a od srdca povedať, čo cítia, čo by chceli, čoho sa boja, pred čím by sme ich mali chrániť alebo ako by sme aj my mali fungovať, aby to na Slovensku vyzeralo lepšie. A sú to naozaj častokrát krásne myšlienky.

Ja som veľmi vďačný za tie hodnoty, ktoré tí mladí ľudia po dlhej diskusii nakoniec rozhodli sa vybrať a dať ich na ten koreň stromu, o

ktorom som dokonca pred rokom hovoril a citoval som slová Svätého Otca Františka, ktorý hovoril, že my sme ako ten strom a jednotlivé generácie sú korene, kmeň a potom plody a kvety. A jeden bez druhého sa nezaobídeme.

Ja som veľmi rád, že mladí ľudia nehovoria len o sebe, ale že ich vedieme aj k solidarite s ostatnými ľuďmi našej spoločnosti, že im záleží na tom, ako dožijú tú jeseň života ich starí rodičia, že im záleží na tom, ako budú žiť ich rodičia.

To je na tom veľmi sympatické a to je aj dôležité, aby sme tú medzigeneračnú solidaritu čo najviac chránili a držali, pretože sa nám posledné roky začala z našej spoločnosti vytrácať a začali sme sa oddeľovať jeden od druhého. A teraz je dôležité, aby sme sa znovu začali spájať.

Vidím tu otca arcibiskupa Bobera. Musím oceniť jednu veľkú vec, aj zástupcov iných cirkví. Bolo to minulú nedeľu, ak si dobre pamätám, pred týždňom, kedy sme sa stretli v Bratislave na Dni odprosenia. To bol vážny signál, kedy sa zástupcovia všetkých cirkví na Slovensku stretli a kedy, až na moje prekvapenie, veľmi otvoreným, jasným a kritickým jazykom pomenovali oblasti, kde majú pocit, že v minulosti alebo blízkej minulosti zlyhali, alebo nekonali, alebo si navzájom ublížili, a spoločne sa modlili a žiadali o odpustenie a odprosenie. A tým nastolili aj nám ostatným akúsi „ľaťku“, že ak by sme takýto počin výrazný dokázali pretaviť aj do tej našej civilnej spoločnosti, kde by sa na rôznych oblastiach nášho spoločenského života podarilo možno sadnúť si za stôl, priznať si chybu, požiadať o odpustenie, požiadať o odprosenie a dohodnúť sa, že už to budeme robiť lepšie, tak by sa nám tu na Slovensku určite lepšie žilo.

Ale myslím si, že mladí ľudia prostredníctvom takýchto aktivít, prostredníctvom pána komisára, nás vlastne v dobrom citovo nútia, aby sme sa pred nimi nemuseli hanbiť, že sa tak začíname pomaličky aj správať, lebo my musíme byť vzorom, tak ako tu hovorili aj moji predchodcovia.

Chcem ale povedať to, čo povedala aj Katka Brichtová – že Slovensko patrí medzi najvyspelejšie krajiny sveta. Sme súčasťou tých

najvyspelejších a najväčších organizácií svetovej politiky. Sme súčasťou OECD. Sme súčasťou eurozóny. Sme súčasťou Európskej únie. Jednoducho žijeme na bezpečnom, dobre rozvinutom kontinente.

A na druhej strane tu máme deti, ktoré nahé, bez prístupu k pitnej vode, v blate, bez dokonalej starostlivosti musia prežiť svoje detstvo a nieť si na pleciah ten kríž, za ktorý nemôžu. A my si musíme spytovať svedomie, či toto je normálne. A to je bez ohľadu na to, či ide o rómske dieťaťko alebo dieťaťko pochádzajúce odinakiaľ. Či toto môže ešte na Slovensku v 21. storočí existovať, že tu máme deti, ktoré nemajú čo jesť, nemajú čo napiť sa, nemajú kde sa umyť, nehovoriac už o tom, kde prespávajú a či im počas spánku neprší ešte aj na hlavu. Či toto je vizitkou krajiny 21. storočia, priemyselnej krajiny, ktorá si žije v relatívnom blahobyte.

A to sú obrovské výzvy, ktoré sú pred nami, a je dobré pred nimi nezatvárať oči, ale hľadať riešenia, pretože plne podporujem a vždy som razil myšlienky, že na Slovensku má byť podporovaný každý, kto má talent, kto chce študovať, kto chce pracovať, kto sa chce učiť – a nie ten, kto má na to peniaze, ale každý, kto chce a má na to talent, bez ohľadu na to, kde sa narodil, v akom kúte Slovenska, v akej sociálnej vrstve alebo akú má farbu pleti. A to je naša vízia. To musí byť náš plán spolu s uplatňovaním týchto hodnôt a tie deti pred tými nástrahami dnešnej doby chrániť najviac, ako sa dá.

Videli ste, čo robí s mladými ľuďmi nová digitálna doba? Koľko úzkosti im vytvárajú sociálne siete? Aký obrovský problém v tom veku, keď sa vyvíjajú a tvoria si hodnotový balík, pod akým obrovským tlakom sú a k čomu všetkému to vedie – že nám narastá obrovským tempom počet tých, ktorí majú problémy, a duševné zdravie mladých ľudí je ohrozené.

Preto by som tento deň kludne využil aj ako výzvu a hovoril som o tom ráno už aj v Prezidentskom paláci, aby sme po vzore ďalších krajín, ktoré postupne prichádzajú s takýmito iniciatívami, v záujme ochrániť duševný vývoj našich detí, rozmýšľali a začali na odbornej, nemusí to byť politická, na vysokej odbornej úrovni diskutovať o možnej príprave – zakázať používanie sociálnych sietí pre deti napríklad do 13 rokov a do

15 rokov len so súhlasom rodiča. Je to veľká téma, ale myslím si, že ak chceme ochrániť deti pred tým všetkým, čo vidíme, ako ich devastuje, tak je to podľa mňa veľká výzva aj pre našu politickú scénu.

A ja osobne som presvedčený, že by to bol správny krok. Nikto nehovorí, že si dieťa nemôže zavolať so svojím rodičom alebo starou mamou na druhom konci Slovenska cez videohovor – to je v poriadku.

Hovorím o sociálnych sieťach, ako je Instagram, TikTok a iné, kde deti majú naozaj prístup často k škodlivému obsahu, o ktorom si ani neuvedomujú, ako vážne zasahuje do ich vývinu.

Takže stojí pred nami kopec práce, ale my sme optimisti. A v tej nádhernej piesni zaznelo, že nič nie je nemožné. Tak si želajme, aby všetko to, o čom tu dnes hovoríme, nebolo nemožné, ale aby sa to postupne, krok za krokom, niekde rýchlejšie, niekde pomalšie, stávalo realitou.

A ja sa veľmi teším na rok 2026, kedy budeme hovoriť o budúcnosti krajiny, ale nie na formálnej a akademickej úrovni, ale budeme hovoriť s mladými ľuďmi, ktorí raz túto krajinu po nás prevezmú, a je našou povinnosťou načúvať, akú krajinu si oni pre svoj život želajú.

Želám vám krásny Svetový deň detí a vám, mladí ľudia, ďakujem za to, čo všetko robíte.